*Adjektivo (G). Vorto esprimanta la kvaliton, k ĝenerale rilatanta kun substantivo : en esperanto la ~o havas la finaĵon a; la ~o povas esti aŭ epitela aŭ predikula.

adjunktoz. Helpanta oficisto: ~o de urbestro, de direktoro.

Adjutanto. Oficiro, kiu komunikas al la subuloj la ordonojn de generalo.

*Administri (tr). Prizorgi la funkciadon de publika aŭ grava privata organizo: ~i socielon, distrikton, ministrejon. ~antaro. Grupo de personoj, kiuj ~as ion. ~ejo. Loko en kiu sidas administrantaro.

Administracio. 1 Administrantaro. 2 Administrejo.

*Admiri (tr). Esti ravita per ia beleco aŭ supereco: ~i pejzaĝon, virinon, slaluon, muzikon, heroaĵon, virlon; stultulo trovas ĉiam pti grandan stultulon, kiu lin ~as.

Admiralo. Estro de milita ŝiparo.

Admiralitato. 1 Admiralaro. 2 Admiralejo. 3 Admiraloficejo.

admitanco ≤. Grandeco inversa de l'impedanco de elektra cirkvito.

*Admoni (tr). 1 Instigi, kuraĝigi per parolo al ia ago aŭ devo : la instruisto ~is la lernantojn al diligentecc\(^{\textit{Z}}; \sim \text{la} \) ia popolojn al paco; la policano ~is la popolamason disiri\(^{\text{B}}; \text{mi} \sim \sim \text{su} \text{in sekvi tiun ekzemplon}; per lerla \sim \text{(reklamo)} alfiluas la mono\(^{\text{Z}}; \text{ oni pli facile donas } \sim \text{on ol monon\(^{\text{Z}}. \text{ Kp rekomendi. Vd kvalito. 2 Inviti iun per parolo, ke ii no faru ion, severe malla\(^{\text{Udi}}, \text{ripro\text{ci}}: la instruisto \sis ta ternantojn pro ilia maldiligenteco; de\si iun de io\(^{\text{Z}} \text{ (malkonsili ion al iu). (Kp avert.) Re\sigma o. Kvina libro de la hebrea Le\(^{\text{O}}, \text{ kie Dio denove \sigma sa la Izraelidojn al sia servo.

Adopti (tr). 1 Alpreni, per oficiala, laŭleĝa akto, iun kiel sian propran filon aŭ filinon. 2 (f) Alproprigi al si : ~i opinion, metodon, kondulon, manieron, linguon, kostumon, modon.

*Adori (tr). 1 Respektegi k honoregi kiel dion: la hebreoj ~is en la dezerio oran bovidon; vivanton ni malhonoras, mortinton ni ~as2. 2 Amegi: ~i virinon, poezion^B; ĉiu abomenaĵo havas sian ~anton^Z.

Adreso. 1 Preciza loko, kie iu loĝas. 2 Surskribo sur leterkoverto aŭ pakajo, montranta la nomon de iu k la precizan lokon, kie li loĝas: (f) ili esprimis sub mia ~o sian /auoron por la afero Esp-oz. ~l. (tr) 1 Skribi adreson sur letero, pakajo. 2 Sendi ion al la loĝejo de iu. 3 Direkti parolon al iu: ~i al iu sian dankonz. Kp sin direkti, tunni. ~antoz. Tiu kiu adresas. ~atoz., ~ulo. Tiu, kies nomon surliavas la letero aŭ pakajo.

adstringaz 🐩. llavanta la econ kuntiri la histojn, kiujn ģi tuŝas : aluno estas ~a substanco.

*Adultl (ntr). Peki kontraŭ la geedzeca fideleco. Sang~o. Seksrilatoj inter proksimaj samfamilianoj.

Advento. La kvar semajnoj antaŭ Kristnasko.

*Adverbo (G). Nevariebla vorto esprimanta lokon, tempon aŭ manieron: tie, neniam, tiel, ankaŭ, varme, sencele.

Advokato. 1 Persono oficiale rajtigita por defendi en juĝejo la interesojn de procesanto aŭ akuzato. 2 (f) Porparolanto: estu mia ~o antaŭ mia edzinoB.

adzo . Speco de hakilo uzata de ĉarpentistoj k barelistoj.

*Aero. Spirebla nesimpla gaso, kiu cirkaŭas la teron: preni iom da freŝa ~oZ. ~a. 1 Konsistanta el aero: ~a veziketoB; (l) gloramo havas esencon ~an kaj senfundamentanZ; konstrui ~ajn kastelojnZ (revi pri ĥimeraj profitoj). (Kp Venta, senbaza, malfirma. Vd pendi 3.) 2 Estanta en la aero: kelkaj vegelaĵoj havas ~ajn radikojn. ~uml. (tr) Pasigi aerondon tra io, por forigi mabonajn haladzojn; ventoli: oni zorge ~umu la dormoĉambrojn ĉiun malenon. ~stono. Aerolito.

aerobia 600. Vivanta en aero.

Aerolito. Ŝtono falinta sur teron el la etera spaco.

aerometro^Z (Sc). Instrumento por mezuri la densecon de gasoj.

aeronaŭtoz. Tiu, kiu veturas en aerostato.

aeronaŭtikoz. Scienco pri aerveturado.